ה"ג **חכים איפקרי רבי לא אפקרי:** ה) **ספרא דאדם הראשון.** שהראהו הקב"ה ו) דור דור וסופריו דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו: **רבי ורבי נתן סוף המשנה.** כל זה כתוב לשם: **סוף המשנה.** סוף תנאים. עד ימיהן אמרו אים את דבריו בבית המדרש והיו תלמידים גורסים שמועה שמועה לבדה ולא היו מסכתות סדורות וסדר ז) וקבץ על הסדר והם כללו האמור בדורות שלפניהם וסדרו את המסכתות ואחריהם לא יוסיפו אלא מעט: **סוף הוראה.** סוף כל האמוראין. עד ימיהם לא היתה גמרא על הסדר אלא כשהיתה שאלה נשאלת בטעם המשנה בבית המדרש או שאלה על מעשה המאורע בדין ממון או איסור והיתר כל אחד ואחד אומר טעמו ורב אשי ורבינא סידרו שמועות אמוראין שלפניהם וקבעו על סדר המסכתות כל אחד ואחד אצל המשנה הראויה והשניה לה והקשו קושיות שיש להשיב ופירוקים שראוים לתרץ הם והאמוראים שעמהם וקבעו הכל בגמ' כגון איתיביה מיתיבי ורמינהי איבעיא להו והתירוצים שעליהן מה ששיירו אותן שלפניהן ואותן שאמרו לפניהם הקושיות והתירוצין שעליהם לא קבעום בגמ' על סדר המסכתות והמשנה שסידר רבי ובאו רב אשי ורבינא וקבעום: **וסימנך עד אבוא אל מקדשי אל.** מקדשי סימנא דרב אשי. אבינה סימנא דרבינא. לאחריתם סימן סוף הוראה: **רבה בר נחמני.** בר פלוגתיה דרב יוסף: **אגב שמדא נח נפשיה.** מחמת אימת מלכות מת: **דקא מבטל וכו'.** שנקבצין אליו (ח) בניסן ותשרי לשמוע דרשות של פסח ושל חגים וכשמבקשין שלוחי המלך לגבות המס גולגולת של כל חדש וחדש אינם נמצאים בבתיהם: **פריסתקא.** שליח: **איקלע פריסתקא.** לגון באותו פונדק שהיה רבה נחבא בו: **אשקיה חרין כסי ודליוה לתכא.** ושדים הממונים על הזוגות מזיקין את השותה זוגות ובני הבית לא נתכוונו לכך: **אמרו לו.** בני הפונדק לרבה מאי נעביד: **נגודי מנגדי לי.** ואם יסרוני ביסורים אגלה: **ונרקיה לנכא.** סגר הדלת: **פרק אשיתא.** נפלה החומה: **אגירדא דדיקלא.** על גזע דקל קטון: **אם בהרת קדמה לשער לבן טמא.** דשער לבן שפרח בו הוא סימן לטומאה כדכתיב (ויקרא יג) והנה נהפך שער לבן בבהרת: **טהור.** לפי מה שכתוב בתורה: **גונדא.** גדוד של פרשים שמתפשין אחריו: **בפומבדיתא.** והוא ראש ישיבה בה: **מטלני.** עושין לו בכנפיהן: **דלי זעפא.** גבה רוח סערה: **אם דרבה.** אתה אוהבו של רבה: **רבי שמעון בן חלפתא בו.** משום דאיירי בריש דאגדתא בבעלי בשר נקט לה: **בדרין דנרד.** אגודות של נרד והוא עשוי כשיבולין: **למרי דיבי.** לבעליו של רוח זה: (ט) **אנפקא.** כלי מחזיק רביעית: **מעשה לסתור.** וכי דרך בני אדם להביא מעשה על דבריו לסותרו דקתני בריש הכל כמנהג המדינה ותנא מעשה אפילו אתה עושה להם כסעודת שלמה כו': ריבה

ה) נ"א דחמא, ב) פסחים קי:, ג) זיר סה: כתובות עה: סנהדרין פז: נדה יט. נגעים פ"ד מי"ל, ד) [גיטין סט: ב"ב נח:], ה) [שיך לדף פה:], ו) [ע"ז ה.], ז) וסדר נקבץ על הסדר כל"ל רש"ל, ח) [מגומגמת פרשה בשלמן], ט) [גם זה גם התוס' ד"ה אוקמינהו שייכים לעיל], י) ע"כ,

תורה אור השלם

1 עַד אָבוֹא אֶל מִקְדְּשֵׁי אֵל אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם:
תהלים עג יז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דקא מבטל וכו' בניסן. נ"ב ועמ"ש [רשב"ם] בב"ב דף קנ"ו ע"ב [מהדורא]: (ב) שם ד"ה אנפקא. נ"ב בב"ב דף נ"ח ע"ב: (ג) תוס' ד"ה ולוקמינהו בהדי הדדי לפני התיבה:

ח א מיי' פ"ב מהלכות טומאת צרעת הל' ו סמג עשין רלד:
ט ב מיי' שם הלכה ט:

מוסף רש"י

אם בהרת קדמה לשער לבן טמא. דהכא כתיב קרא שער לבן בבהרת (כתובות עה:) דשער לבן מסימני טומאה וכגון שקדמתו בהרת, דכתיב והנה נהפך לבן בבהרת (נדה יט.). ספק. אם זה קדם אם זה קדם (סנהדרין פז:). אנפקא. זהו רביעית וכן שם הכלי (גיטין סט:).

חכים יתקרי ורבי לא יתקרי ואסו דרבי על ידו תהא רבי ור' נתן סוף משנה רב אשי ורבינא סוף הוראה וסימנך [1]עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם אמר רב כהנא אישתעי לי רב חמא בר ברתיה (ח)דחסא רבה בר נחמני אגב שמדא נח נפשיה אכלו ביה קורצא בי מלכא אמרו איכא חד גברא ביהודאי דקא מבטל תריסר אלפי גברי מישראל ירחא בקייטא וירחא בסתוא מכרגא דמלכא שדרו פריסתקא דמלכא בתריה ולא אשכחיה ערק ואזל מפומבדיתא לאקרא מאקרא לאגמא ומאגמא לשחין ומשחין לצריפא ומצריפא לעינא דמים ומעינא דמים לפומבדיתא בפומבדיתא אשכחיה איקלע פריסתקא דמלכא לההוא אושפיזא דרבה (ט)קריבו תכא קמיה ואשקוהו תרי כסי ודליוה לתכא מקמיה הדר פרצופיה לאחוריה אמרו ליה מאי נעביד ליה גברא דמלכא הוא אמר להו קריבו תכא לקמיה ואשקיוהו חד כסא ודליוהו לתכא מקמיה ולתסי עבדו ליה הכי ואתסי אמר מידע ידענא דגברא דקא בעינא הכא הוא בחיש אבתריה ואשכחיה אמר אזלינא מהא אי מקטל קטלו לההוא גברא לא מגלינא ואי נגידי מנגדין ליה מגלינא אתיוהו לקמיה עיילוה לאדרונא וטרקיה לבבא באנפיה בעא רחמי פרק אשיתא ערק ואזיל לאגמא הוה יתיב אגירדא דדקולא וקא גרים קא מיפלגי

(לעיל) **ואיתסי.** והא דחזינהו לעיניה דהוו מחרכן לפי שעדיין היה ניכר אי נמי לאחר זמן סיפר לו כך: **אוקמינהו** (ג) **לפני התיבה.** שלשתן כדרישם במדרש (ט) דבתעניית לבור יורדין לפני התיבה שלשה כדכתיב (שמות יז) וידי משה כבדים ואהרן וחור וגו': (י) **אחתינהו** לרבי חייא ובניו.

ואע"ג דתני במגילה (דף כד: ושם ד"ה כשאתה) אין מורידין לפני התיבה לא מאנשי חיפא ולא מאנשי בית שאן שקורין לאלפין עיינין ולעיינין אלפין ור' חייא לא היה יכול לומר וחכיתי כדאמר התם ה"מ היכא דאפשר באחר הכא לא הוה אפשר באחר: **רבי** שמעון בן חלפתא בעל בשר הוה. משום ר' אלעזר בר' שמעון דהוה בעל בשר נקט נמי האי עובדא ומה שהמתין עד כאן לפי שכל דבר דבוק לחבירו עד כאן: **דאי** אמר להו קדימו ואייתי לכו אמרו ליה לא. פי' אי אמר קדימו להשכים מעלות השחר דאייתי לכו ריפתא ואנפקא ולא תתבטלו ממלאכתכם אמרי ליה לא אלא בהנך החמה נאכל ואח"כ נעשה מלאכתנו ואית ספרים דגרסי דאי אמרי להו קדימו ואתי בתרייכו אמרי ליה לא וה"פ פועלין היה להם לאכול ריפתא או אנפקא בביתו של בעה"ב קודם שיעשו מלאכה ואם אמר להם אל תתבטלו אלא לכו עתה בשדה כל זמן שאין המאכל מזומן ושם אביא לכם ריפתא ואנפקא אמרי ליה לא אלא עתה נאכל בבית וכן לגירסא ראשונה יש לפרש כן:

גרמין

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.